

A Győri Ítéltábla
Pf.IV.20.152/2005/7.szám

Egy az ára és felszereltsége alapján középkategóriába sorolható új személygépkocsinál a fogyasztó joggal vár el többet, mint más műszaki berendezéstől. Helyénvaló az a felperesi megközelítés, miszerint „az autóra az életét bizza rá”. A rendeltetésszerű használatra való alkalmasságot és a felperesi érdekmúlást is ebből az aspektusból kell megítélni/ Ptk..305.§ (1) bek., 306.§ (3) bek.)

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott közbenső ítéletében megállapította, hogy az (...) típusú (...) -010 forgalmi rendszámú gépjárműre a felek között 2002. október 17. napján létrejött adásvételi szerződés vonatkozásában a felperes 2003. április 11. napján kelt elállása jogszerű és egyúttal a szerződés megszűnt.

Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás szerint a felperes 2002. januárjában vásárolt az alperestől egy személygépkocsit, de mivel ez sorozatosan meghibásodott, 2002. október 17. napján a perbeli gépkocsira cserélték ki, melynek vételára 5.685.000 Ft volt.

Az új gépjármű is sorozatosan meghibásodott, 2002. december 12-én ülésfűtés, riasztó, érzékelő hibája, kerékcseré miatt történt javítás, 2002. december 19-én a BSI hibáját észlelték, melyet másnapra kijavítottak, 2003. január 23-án a belső világítás hibája, a hátsó ablakok lehúzóda miatt kellett javítani az elektronikát. 2003. január 27-én a gépjármű menet közben állt le, az alperes 2003. február 18-án kicserélte a BSI komputert, közölve, hogy a beázási hibaforrást megtalálták, a hibát javították, az többé nem fordulhat elő. Néhány nappal később Kolozsvár közelében a gépjármű elektronikai rendszere menet közben ismét leállt. Február 21-én a komputert kitesztítették, 2003. március 4-től március 28-ig pedig Magyarországon volt szervizben a gépkocsi. Ennek során olajsztintérezékelő, alsó motorvédő, kormánykapcsoló, 2 db fényszórómosó kupak, 1 db fűvóka test, 1 db távvezérlős kulcsfej, 1 db BSI, 4 db ajtózárs cseréjére, illetve beépítésére került sor. 2003. április 1-én a riasztó változatlanul nem megfelelően működött, újabb alkatrészt kellett rendelni.

A felperes 2003. február 25-én levélben kérte a gépjármű kicserélését az alperestől, erre érdemi választ nem kapott, ezért a beavatkozóhoz fordult, aki levélben arról tájékoztatta, hogy a problémára végleges választ keresnek és kártérítést is felajánlanak. Ezt követően a felperessel nem léptek kapcsolatba, ezért 2003. április 11. napján a felperes írásban elállt a szerződéstől, kérte a vételár visszafizetését. Elállási szándékát 2003. július 9. napján ismét megerősítette, mivel korábbi elállására választ nem kapott. A gépjármű 2003. júliusában is különféle hibák miatt javításra szorult, 2003. július – 2004. július között 11.000 km-t futott, a BSI cserét érintő hiba nem fordult elő.

A megyei bíróság a beszerzett szakvéleményre támaszkodva megállapította, hogy a gépkocsin vissza-visszatérő meghibásodás egyértelműen anyaghibára (gyártáshibára) vezethető vissza. A menetközbeni motorleállások a BSI hibájára vezethetők vissza, a

hiba – mely azért fordult elő, mert műszakilag, gyártásilag nem tökéletesen oldották meg a vízzáró tömitést, ez azonban utólagos tömitő masszával történő kikenéssel megoldható - a komplett komputer cseréjével javítható. A hiba, annak a kijavítása, azaz a BSI kicserélése után a gépjárműben forgalmi értékcsökkenést nem okoz. Az egyéb hibák a program újrafuttatásával javíthatók.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy az elállás jogszerűsége tárgyában azt az időpontot kell vizsgálni, amikor a felperes a nyilatkozatát megtette. A gépkocsi az átvétel pillanatától kezdve az elállásig különböző, illetve ismétlődő hibák miatt szinte sorozatosan javítás alatt állt. A szakértői megállapítás szerint a BSI tekintetében gyártási hibáról van szó. Ennek a meghibásodása két ízben rendkívül baleset-, illetve életveszélyes helyzetet idézett elő (menet közben a gépjármű leállása), de az egyéb feltárt hiányosságok is összességében alkalmasak voltak arra, hogy a gépjármű iránti bizalom megrendüljön a felperesben. Számtalan olyan időpont volt, amikor a meghibásodások miatt a gépjárművel nem lehetett közlekedni. A hibák sorozatát, mint egységes folyamatot figyelembe véve megállapítható, hogy az autót oly gyakran kellett szervizbe vinni, ami a felperes rendeltetésszerű használatát akadályozta. Az alperesi beavatkozó a sérelem orvoslását, illetve kártérítést ígért, de ennek nem tett eleget.

A megyei bíróság megállapította, hogy a felperes teljesítéshez fűződő érdeke megszűnt, a felsorolt hibák csak a jogosult érdekeinek sérelmével voltak javíthatók, ezért a Ptk. 306.§ /3/ bekezdése alapján jogszerűen került sor az elállásra. Kifejtette, hogy a Ptk. 307.§ /2/ bekezdésére figyelemmel az elállási jog gyakorlását nem gátolja az a körülmény, hogy a felperes a javítást igénybe vette, hiszen a kicserélés, illetve „kártérítés formájában” előadott árleszállítás iránti igényére az alperes és alperesi beavatkozó nem is válaszolt

Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a forgalom biztonsága is megköveteli a termelő és kereskedelmi cégek kifogástalan minőségű termék előállítására iránti nagyobb érdekelttségét, továbbá egy újonnan vásárolt jó minőségűnek tartott gépjárműnél elvárás, hogy évekig ne kelljen meghibásodástól egyáltalán, illetve jelentős meghibásodástól tartani.

A közbenső ítélettel szemben az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezéssel élt, annak megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását kérve. Az elsőfokú eljárásban előadott álláspontjukat részben megismételve vitatták, hogy a felperes teljesítéshez fűződő érdeke megszűnt, utaltak arra, hogy a hiba szakszerűen kijavításra került, ezt követően a felperes az elállás bejelentése után az átlagosat jóval meghaladó távolságot tett meg a gépjárművel meghibásodás nélkül, melyre egyébként a felelős őrző jogállásából eredően nem is lenne joga. Az elállást megelőzően összesen négy alkalommal került szervizbe a gépjármű, tehát nem fordult elő rendkívül nagyszámú meghibásodás.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a közbenső ítélet helybenhagyását indítványozta, mert a sorozatos meghibásodásból, egyes hibák fokozottan balesetveszélyes jellegéből, a hibák javításokat követő újbóli jelentkezéséből, azok jövőbeni előfordulásának lehetőségéből, az alperes és a beavatkozó együttműködés

körében tanúsított magatartásából együttesen megállapítható a teljesítéshez fűződő érdekmúlás.

Az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezése alaptalan.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a közbenső ítélettel elbírált jogkérdés körében releváns tényállást teljeskörűen feltárta és abból megalapozott jogi következtetésre jutott.

Az ítéltábla – részben a fellebbezésekben előadottakra figyelemmel – az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni.

Az elállást megelőzően nemcsak négyszer került szervizbe a gépkocsi, hiszen a javítási munkalapok a 2003. április 1-jei riasztóval kapcsolatos felperesi hibabejelentést is rögzítik.

A sorozatosan előforduló hibák elektronikai problémákra vezethetők vissza, a hibák elhárítása során kétszer került sor a BSI komputer teljes cseréjére és többször került sor annak újrafuttatására, feltöltésére

A hibák egy része a folyamatos rendeltetésszerű használat korlátozására volt alkalmas (elektromos ablakemelő, riasztó, klímaberendezés, belső világítás, ablaktörlő nem megfelelő működése), másrészt a BSI hibája igazoltan két esetben okozott menet közben leállást. A menetközbeni leállás – miként azt az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette – rendkívül baleset-, illetve életveszélyes helyzet előidézésére alkalmas.

A hibák a megvásárlást követő rövid időszak, pár hónap alatt jelentkeztek. Erre tekintettel a gépjárműtechnika mai színvonala mellett egy ára és felszereltsége alapján középkategóriába sorolható új személygépkocsinál jelentős számú, sorozatos meghibásodásról beszélhetünk. Egy ilyen új autótól ma a fogyasztó joggal vár el többet, mint más műszaki berendezéstől, helyénvaló az a felperesi megközelítés, miszerint „az autóra az életét bízta rá”. A rendeltetésszerű használatra való alkalmasságot és a felperesi érdekmúlást is ebből az aspektusból kell megítélni.

Az elsőfokú bíróság a hibák számának, súlyának, a biztonságot veszélyeztető jellegének mérlegelése során helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes elvesztette a teljesítéshez fűződő érdekét, hiszen a meghibásodások a javítások ellenére rövid időközönként visszatérően, ismétlődően jelentkeztek, s azt eredményezték, hogy a kijavítás a jogosult folyamatos használatához fűződő érdekeinek sérelme nélkül nem volt lehetséges.

A felperes a szavatossági jogaival rendeltetésszerűen, a Ptk.306.§-ában foglalt fokozatosságot betartva élt. Előbb többször is a hiba kijavítását, majd a második menetközbeni leállás után a 2003. február 25-i levelében a gépkocsi kicserélését kérte, mellyel kapcsolatosan az alperesi beavatkozó a válaszában ígéretet tett a problémák végleges megoldására, illetőleg kártérítés megfizetésére. Ezek után április 1-én a riasztóval kapcsolatosan újabb hiba következett be, de az alperes és a beavatkozó részéről nem kerül sor a levelezésben foglalt ígéreten túl konkrét lépésre. Ezután, tehát 2003. április 11-én élt csak elállási jogával a felperes.

A körülmények együttes értékelése alapján - figyelemmel arra is, hogy a perbeli autó egy éven belül már a második azonos típusú új gépkocsi, mely sorozatosan meghibásodik - megállapítható, hogy a felperesnek a biztonságérzete, az adott autóra

vetett bizalma szertefoszlott, megszűnt a teljesítéshez fűződő érdeke. Ezért a Ptk.306.§ /3/ bekezdése alapján jogszerűen élt az elállás jogával.

Ezzel kapcsolatosan nem helytálló az alperesnek és a beavatkozónak a gépkocsi további felperesi használatával kapcsolatosan emelt kifogása sem, hiszen nem lehet elvárás, hogy a szavatossági jog jogosultja a jogvita rendezéséig ne használja autóját.

Az ítéltábla a fentiekre figyelemmel a megyei bíróság közbenső ítéletét a Pp.253.§ /2/ bekezdése alapján helybenhagyta. Az alperes és a beavatkozó költségeinek viseléséről a biztonságérzete, az adott autóba vetett bizalma szertefoszlott, a Pp.78.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett.